

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 17 września 2024 r.

Poz. 7230

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.646.2024 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 9 września 2024 r.

Rada Miejska w Sulejowie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr V/48/2024 Rady Miejskiej w Sulejowie z dnia 12 sierpnia 2024 r. w sprawie regulaminu korzystania ze stancji kajakowej zlokalizowanej w Sulejowie na ul. Klasztornej, w części dotyczącej:

- ust. 2 w rozdziale I załącznika do uchwały,
- ust. 5 w rozdziale I załącznika do uchwały,
- ust. 6 w rozdziale I załącznika do uchwały,
- ust. 18 w rozdziale I załącznika do uchwały,
- a ponadto znajdujących się w załączniku do ww. uchwały wyrazów:

„Telefony alarmowe:

Telefon alarmowy – 112,
Policja – 997,
Pogotowie Ratunkowe – 999,
Straż Pożarna – 998”.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr V/48/2024 z 12 sierpnia 2024 r. Rada Miejska w Sulejowie przyjęła Regulamin korzystania ze stancji kajakowej zlokalizowanej w Sulejowie na ul. Klasztornej, stanowiący załącznik do uchwały – dalej Regulamin.

Organ nadzoru pismem z 27 sierpnia 2024 r. znak: PNIK-I.4131.646.2024 zawiadomił o wszczęciu postępowania nadzorczego w sprawie kontroli legalności uchwały Nr V/48/2024 Rady Miejskiej w Sulejowie z dnia 12 sierpnia 2024 r. w sprawie regulaminu korzystania ze stancji kajakowej zlokalizowanej w Sulejowie na ul. Klasztornej, która wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 16 sierpnia 2024 r. W zawiadomieniu poproszono o złożenie wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 2 września 2024 r. znak: OR.0711.13.2024 Przewodniczący Rady Miejskiej w Sulejowie poinformował, że na najbliższej sesji Rady Miejskiej w Sulejowie (tj. 24 września 2024 r.) zostanie w niniejszej sprawie podjęta uchwała zmieniająca.

Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w przypadku uchwały, której postanowienia są sprzeczne z prawem, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

W ust. 2 w rozdziale I Regulaminu uchwalono, że stanicą nad rzeką Pilicą w Sulejowie administruje Miejski Zakład Komunalny w Sulejowie, zwany dalej „administratorem”. Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym do zadań wójta jako organu wykonawczego gminy należy m. in. gospodarowanie mieniem komunalnym. W konsekwencji należy uznać, że to do kompetencji wójta należy, czy będzie samodzielnie wykonywał ten zarząd, czy też powierzy zadania administratorowi, a także jaki będzie zakres tych zadań i sposób ich realizacji. Tych kompetencji organ wykonawczy gminy nie może przekazać na rzecz organu stanowiącego gminy (wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 stycznia 2023 r. o sygn. akt III SA/Łd 703/22). W związku z powyższym istotnie narusza prawo ust. 2 Rozdziału I Regulaminu gdyż określa, która jednostka organizacyjna gminy będzie administrować stanicą.

Wydanie aktu prawa miejscowego na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym polega na wprowadzeniu do porządku prawnego nowych przepisów, które albo w ogóle nie mają odpowiednika w przepisach obowiązujących, albo przepisy te uszczegóławiają w określonym zakresie, w ramach ustawowych upoważnień. W utrwalonym orzecznictwie sądowoadministracyjnym uznaje się, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. Uchwała organu gminy nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą (wyrok NSA z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 862/15).

W ust. 5 w rozdziale I Regulaminu zakazano palenia tytoniu, spożywania alkoholu oraz zażywania substancji odurzających. Zakaz palenia tytoniu na obiekcie takim jak przystań kajakowa powinien być wprowadzony na mocy uchwały podjętej na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162). Zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym wynika z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151 z późn. zm.). Zakaz zażywania środków odurzających wynika natomiast z zakazu posiadania tych środków, które to stanowi przestępstwo z art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939 z późn. zm.).

W ust. 6 w rozdziale I Regulaminu uchwalono, że administrator nie ponosi odpowiedzialności za szkody oraz kradzieże powstałe w wyniku działania osób przebywających na stаницы. Przepis ust. 6 w rozdziale I Regulaminu wkracza w materię uregulowaną przepisami Kodeksu cywilnego. Delegacja zawarta w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym nie obejmuje upoważnienia do wprowadzania do aktu prawa miejscowego jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność cywilną (wyrok WSA w Łodzi z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 751/15).

W ust. 18 w rozdziale I Regulaminu postanowiono, że wstęp na teren stаницы równoznaczny jest z akceptacją postanowień niniejszego regulaminu. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Kwestionowana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, ma charakter powszechnie obowiązujący na terenie gminy i jest adresowana do nieokreślonego kręgu osób, obejmując swymi postanowieniami sytuacje powtarzalne i regulując we wskazanym zakresie prawa i obowiązków podmiotów, które spełnią hipotezę norm zawartych w załączniku do uchwały. Regulamin obowiązuje zatem każdego użytkownika urzędu publicznego. Każdy użytkownik jest zobowiązany do przestrzegania zasad określonych w Regulaminie i to niezależnie od akceptacji jego postanowień. Przepis ust. 18 Rozdziału I Regulaminu jest zatem niezgodny z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP.

Ponadto art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym nie upoważnia do wprowadzania przepisów o charakterze wyłączenie informacyjnym. Taki właśnie charakter mają przepisy umiejscowione na końcu Regulaminu, zawierające wykaz numerów telefonów alarmowych.

Przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały organu samorządu gminnego jest istotne naruszenie prawa. Do takich istotnych naruszeń, skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13).

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu nadzoru, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego eliminującego z obrotu prawnego uchwałę w opisanej części jest uzasadnione i konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90 – 434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Sulejowa